

J. P. SIPILÄ *näin eksyneen valmiiksi tehdyille kartoille* NTAMO

näin eksyneen valmiiksi tehdyille kartoille

J. P. SIPILÄ

näin eksyneen valmiiksi tehdyille kartoille

NTAMO
Helsinki

© 2008/2023 J. P. SIPILÄ
ISBN 978-952-215-039-4

ULKOASU
J. P. Sipilä & Göran de Kopior

KANNEN KUVA
Noora Isoeskele

TAITTO
J. P. Sipilä

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

NTAMO
Helsinki 2008/2023
www.ntamo.net

ensimmäinen

erojen etääntyminen

1. laiskuudesta illalla

...valkoinen pyörä asfaltilla toivon samaa muovista rakennettua tunne
on lapsi pienoisrautatiellä kiertäen nyt veturi löytää viimeisen vaunun
‘pretty ugly’ mitä aiot olet hiljainen ajatus ja
ei merkitse mitään

se oli hirveän kaunis lapsi ja aikuisessa ruumiissa
katsoo ylös kohti väritettyjä taivaita
en katso kanssasi syytettyä on turha tästä syyttää

yliaistillisen aattona valehtelen itselleen
yliaistillinen ihmisyyys näyttää

toista

ei ole unelman turha lentää
kuljettajaa kulkemaa
hiilien savuvana polkujen ylämaissa
olen sinua unohtamana

toistekin

. syytä. en sinua en minua en. sinua ja häntä.

näin sade metsän yllä taukoaa
tähtitaivas ja putoaa toivomuskaivoon
joka on liian laiska.

sinnikkäästi, luopu

2. nujerrettutu

sal-
lia kuin minäkin suorimmalla on risteys
ja nyt muoti on osoitus
sopeutuminen
yhtä käsityskyvyn sanojeni kanssa
puomien sulkeutuessa.

kaikki miten salattiin saivat lapsen ajattelemaan
yritys rakentaa taivasta kun nyt en jätä häntä yksin
pelasta asuntosi pölyt nyt kun on myöhä
kaikki miten salasimme . . .

'huoh...' katso avaruuteen nyt
kanssani ennen kuin lumi jää
sulamaan mekosta
jota lukee myös lukematon.

ihminen.

ja hän seuraavat ymmärrystä
maun kuljettavana
osoittelevana toiseuteen

matta, päättäväisesti, unohtamatta, voimakkaasti, pyrkimättä, uhmakkaasti, lisääntymä
samanlaisuus kasvaa erilaisuuden tyytyväisyydessä
ja kiskoo kulutettua mattoa jalkojen alla
lisää tavaraa ja painan enemmän.

3. ääriviivoilla

ei hätää minä ostan sinulle uuden.

4. happipullon kaula

vaatteet tekivät vaikutelman
hänessä
persoonani osana
se kaduttaa minua
mutta en ole alaston

maailma voisi olla erilainen

mutta se ei ole

se on erilainen
se ei ole koskaan
pinnan lume
mutta joku jolla on

myös pinnoittuneen alla kuhisee.

5. läheisyys

sade venyi vinon valoon
mies kuritti poikaansa
hän ei totellut
häntä vaikka oli oikeassa
uusi keinuhevonen, ei...

olen niin eri asia
koskaan tapaamaton sinun silmilläsi

on nyt kuin silloin
ei ole noiduttua kuuta
ei ole etuvalojen jänistä
ei olen
olen kaukana nyt horisontin edessä
pikseleiden takana

kun kuinka lähestyt 1x 2x 3x 4x
kun kuinka lähelle pääset 6x 7x 8x 9x
kaikki muuttuu epäselväksi pisteiksi kaukaa ehyiksi
olen niiden takana

ei ole mitään pelättävää.

ei ole mitään kunnes menetettävää.

joka hetki se on helppoa esittää ja tietää toisin.
samanlainen

muistoja minulla on ilmaan jaettavaksi
ja on pimiön ovi on auki kädessä ei enää muuta kuin valoa
joka liukkaalla paperilla irvistelee minulle

siinä piti olla sinä.

nousuradat eivät kerro minne mennä se on niin koiran haju sateessa
sotkeutuu palaviin tähteisiin. nyt ei ole sanojakaan hiljaa.

ehkä siellä kieltoimerkki käskee minun jatkaa kun kaikki pysähtyvät kun pisteitä jonossa kaukana toistensa luota ja samassa hetkessä lähempänä k
ehkä siellä.

minuutiksi

yksi.

minuutiksi

kaksi.

minuutiksi

24/7.

[illegible]

NTAMO 2008/2023

9 789522 150394

ISBN 978-952-215-039-4